رسالت
سال سی‌ونهم ■ شماره ۱۰۹۱۸ ■ روزنامه صبح ایران

دولت چهاردهم اشتباهات دولت‌های قبلی را تکرار نکند

مدیریت ناپایدار محیط‌زیست معلول نگرشی اشتباه

چالش‌های محیط زیستی نتیجه سوءمدیریت و اتخاذ سیاست‌هایی است که فاقد کارآمدی لازم بوده، سیاست‌هایی که کشور را در بخش‌های متعدد محیط زیست با موانع و مشکلات عدیده‌ای روبه‌رو کرده است. مدیریت نادرست منابع آبی، توسعه ناپایدار کشاورزی، ساخت بی‌رویه سدها و استخراج بی‌رویه آب‌های زیرزمینی منجر به خشک شدن منابع آب محلی و فروچاله‌های زمین شده است.

خشکسالی، فرسایش و فرونشست زمین نیز به دلیل برداشت‌های غیرمجاز آب از دیگر معضلات زیست محیطی کشور است و مجموعه این چالش‌ها نشان‌دهنده نیاز فوری به بازنگری و بهبود وضعیت مدیریت محیط زیست در کشور است، براین اساس دولت چهاردهم نباید تصور کند که به صرف تکیه بر نسخه «مدیریت کارآمد»، می‌توان پاسخگوی چالش‌های انباشته و تکالیف بر زمین مانده بود. یکی از مشکلاتی که کشور در طول ۵۰ سال گذشته با آن مواجه بوده این است که عمدتا در شرایط حساس اقتصادی، سیاسی، امنیتی و اجتماعی؛ نگاه به محیط زیست کمرنگ‌تر می‌شود این در حالی است که اگر به پایداری بلندمدت سرزمین می‌اندیشیم باید به محیط زیست به‌عنوان یکی از مسائل کلان و مهم کشور در همه سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌ها توجه کرد. اما این توجه صرفا از طریق «مدیریتی کارآمد» به دست نمی‌آید و نمی‌توان این گونه با بحران‌های زیست‌محیطی در سطح ملی و جهانی مواجه شد. ضمن آنکه مدیریت ناکارآمد علت اصلی ایجاد بحران‌های زیست‌محیطی نیست و این ناکارآمدی و ناپایداری، معلول و ثمره نگرشی است که نسبت به زیست‌بوم هژمونی دارد؛ نگرشی که به طور خلاصه می‌توان آن را چنین توصیف کرد: «تمام منابع طبیعی و اجزای اکوسیستم زمین در خدمت نیازهای انسان هستند، این منابع پایان‌ناپذیرند و باید برای توسعه اقتصاد و سودآوری، هرچه بیشتر از آن‌ها بهره برد. پیامد این نگرش که زاده ایدئولوژی سرمایه‌داری است و چندین سال است که برجهان غلبه دارد، استثمار و بهره‌برداری بی‌رویه و بی‌حساب و کتاب و تخریب منابع طبیعی و اکوسیستم را مجاز می‌داند، به شرطی که برای گروهی، هرچند کوچک، ارزش اضافه و سود ایجاد شود. این رویکرد، توسعه اقتصادی را به قیمت از دست رفتن گونه‌های دیگر و ته کشیدن منابع طبیعی و همچنین استثمار انسان‌های دیگر امری عادی و طبیعی می‌داند.»

امامشکل این رویکرد اینجاست که منابع طبیعی برای استفاده بشر «بی‌پایان» نیستند. بهره‌وری بیش از حد سبب می‌شود برخی از آن‌ها برای همیشه نابود شوند و برخی همچون خاک، پس از صدها سال دوباره خود را بازتولید کنند. روند حیات و ویرانی بر روی زمین و منابع طبیعی آن مانند ساندویچ‌های فست فود مک دونالد عمل نمی‌کنند. دوران احیای طبیعت بسیار طولانی‌تر از عمر انسان‌هاست و اگر استثمار منابع طبیعی از مرز مشخصی بگذرد، گونه‌ای که بیشترین ضرر را متضمن می‌شود، نوع بشر است. بشریت با این رویکرد استثمارگرانه به طبیعت خود را در پرتگاه قله‌ای قرار داده است که از سویی باید با گرسنگی و فقر و خشکسالی و انقراض خاک مبارزه کند و از سوی دیگر با سیل‌ها و آتش‌سوزی‌های ویرانگر...

تغییر رویکرد به طبیعت

شاید مهم‌ترین گام ضروری برای بقای سرزمین این است که سیاست‌های کشاورزی به‌جای خودکفایی به کشاورزی بوم‌شناختی تغییر یابد و براساس ارزیابی توان اکولوژیک سرزمین برای هر منطقه در چارچوب کشاورزی پایدار برنامه‌ریزی صورت گیرد.

از این رو برای احیا و نجات محیط زیست، انتخاب مدیران کارآمد و حتی متخصص کافی نیست. نجات سرزمین تنها با تغییر «افق و چشم‌انداز» و «برنامه‌ریزی بلندمدت» در کنار «مدیریت آگاهانه و کارآمد و پایدار و مشارکتی» ممکن خواهد شد. با نگاهی سطحی به آمار و ارقام به نظر می‌رسد کشور ما با توجه به اینکه ۸۰ درصد غذای مورد نیاز خود را در داخل تولید می‌کند و از لحاظ تأمین غذای کافی در شرایط مناسب قرار دارد، اما بخش عمده این تولید به دلیل اضافه برداشت آب در بخش کشاورزی بوده است.

نظر به اینکه اغلب امنیت غذایی با خودکفایی کشاورزی تفسیر شده، لازم است بدانیم که برای رسیدن به خودکفایی در بخش کشاورزی نیاز است حدود ۱۵۲ میلیون تن محصول تولید شود که به ۱۲۰ میلیارد مترمکعب آب نیاز دارد. در دنیا به طور میانگین تنها ۲۰ درصد از تولیدات کشاورزی از طریق کشت آبی حاصل می‌شود اما در ایران حدود ۹۰ درصد از تولیدات کشاورزی ایران از این نوع کشت به دست می‌آید.

هم‌اکنون ۸۶ میلیارد مترمکعب در سال آب برای کشاورزی برداشت می‌شود که از نظر وزارت نیرو ۲۸ درصد ولی از دیدگاه پایدار ۵۰ درصد اضافه برداشت از منابع آب سطحی و زیرزمینی در این بخش صورت می‌گیرد.

برداشت فعلی آب در بخش کشاورزی، خشکسالی هیدرولوژیک و اکولوژیک را به دنبال داشته که نتیجه آن فرونشست زمین، خشک شدن تالاب‌ها و بسیاری دیگر از آسیب‌های محیط زیستی است. برآوردها حاکی از آن است که راندمان آبیاری کشور (انتقال و کاربرد) ۳۸ درصد است. این راندمان در حالت بهینه می‌تواند به ۶۰ درصد برسد و عملکرد نسبی تولیدات کشاورزی در ایران ۴۰ درصد است (به فاصله بین عملکرد واقعی و پتانسیل عملکرد، خلأ عملکرد گفته می‌شود). این ۴۰ درصد در حالت مطلوب می‌تواند به ۸۰ درصد برسد. پایین بودن این دو شاخص بیانگر سطح پایین مدیریت علمی در کشاورزی کشور است.

البته نباید فراموش کرد تا زمانی که برداشت آب در کشاورزی کمتر نشود و به ۵۰ درصد میزان فعلی نرسد، افزایش راندمان آبیاری نه تنها مصرف آب را کاهش نخواهد داد بلکه با گسترش زمین‌های آبی، برداشت آب را بیشتر و صدمات بیشتری به محیط زیست خواهد زد و در نهایت هرچند با افزایش راندمان آبیاری عملکرد افزایش خواهد یافت، اما به دلیل ناپایدار بودن آن نقش چندانی در امنیت غذایی نخواهد داشت.

تغییر افق و چشم‌انداز به طبیعت یعنی نگریستن به طبیعت و منابع آن به عنوان «سرچشمه»، نه «منبعی» که باید از آن استفاده کرد و به پایانش رساند. تا زمانی که دولت‌ها به منابع طبیعی و اکوسیستم کشور نگرشی «ابزاری» دارند و آن را صرفا منبعی برای بقا و سودآوری گروه‌های خاصی می‌دانند، چشم‌انداز بهره‌کشانه تغییر نکرده است. با این نگرش هر دولتی که سرکار بیاید، محیط زیست و به تبع آن زندگی مردمان بومی را به سمت و سوی نامطلوبی می‌کشاند.

همان طور که اشاره شد یکی از رویکردهای نادرست در مدیریت آب، تلاش برای رسیدن به خودکفایی در تمامی محصولات کشاورزی است. ثمره این رویکرد به این ختم شده است که اکنون بیش از ۱۶ کلانشهر و ۸۰۰ شهر درگیر فرونشست زمین هستند. آمارهای رسمی می‌گویند ۳۵۹ دشت از میان بیش از ۶۰۰ دشت در ایران دچار فرونشست شده است، این یعنی ناامنی غذایی در آینده نزدیک.

سیاست‌گذاری‌های ناپایدار کشاورزی و سیاست‌های متمرکز بر خودکفایی صرف بدون توجه به محدودیت منابع آب که در سال‌های گذشته به روند غالب تبدیل شده است سبب شده ۹۰ درصد آب شیرین کشور صرف کشاورزی با راندمانی ۳۵ درصدی گردد. هم‌زمان افراط در حفر چاه‌ها، تغییر کاربری جنگل‌ها و مراتع، تأسیس صنایع آب‌بر در مناطق بیابانی و گرم کشور و انتخاب‌های نادرست این چنینی سبب شده سالانه دو میلیارد تن خاک کشور به بیابان تبدیل شود. این در شرایطی است که گویی مقامات ده‌ها سال است که فراموش کرده‌اند فلات ایران خشک و نیمه خشک است و مسئله کم‌آبی و خشکسالی همواره از مؤلفه‌های زیست‌بوم ایران بوده است.

لزوم اصلاح حکمرانی آب

حکمرانی آب اشاره به طیف وسیعی از تصمیمات در سطح سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، اداری و تصمیمات کلان ساختاری دارد که در هر موقعیت و شرایطی سبب ایجاد تحول و توسعه و مدیریت منابع آب، خاک و ارائه خدمات مرتبط با آن در سطوح مختلف جامعه می‌شود.

حکمرانی آب بخشی از زیرمجموعه حکمرانی است. شرایط موجود در رابطه با منابع آبی، تهدیدات آبی، خشکسالی‌ها، تشدید تنش آبی، نابودی تالاب‌ها و دریاچه‌ها، خالی شدن ظرفیت آب سدها و موارد متعددی از این قبیل نشان می‌دهد که مسئله حکمرانی آب در کشور ما ناکارآمد عمل کرده است و در ترکیب با مشکلات مدیریت ضعیف منابع آب، نبود نهادهای مناسب، کاهلی سیستم اداری، نبود آینده‌نگری، فقدان سرمایه‌گذاری و تعارض منافع در بین نهادهای همسو، از اصلی‌ترین عوامل شکست موضوع حکمرانی آب در کشور است.

استمرار این وضعیت پیامدهای مختلفی در سطوح متفاوت را در پی دارد. توسعه نیافتگی اقتصادی، بیابان‌زدایی، مهاجرت گسترده، ناپایداری محیط زیست، مشکل بهداشت و سلامت همگانی، مهاجرت، افزایش نابرابری و غیره تنها بخشی از این پیامدهاست.

با اینکه خشکسالی در کشور ما تحت تأثیر عواملی مانند تغییرات اقلیمی، کاهش بارندگی، افزایش جمعیت، رشد شهرنشینی، سدسازی، آبیاری سنتی در حوزه کشاورزی، نحوه نادرست مصرف آب شرب خانگی است، شواهد و قرائن نشان می‌دهد که اتفاقا مهم‌ترین مسئله در رابطه با شرایط بحرانی آب در جامعه، ریشه در مسئله مدیریت دولتی آب طی چند دهه گذشته دارد.

سال‌هاست که تأثیرگذاری دولت در فرآیند مدیریت منابع آب بسیار پررنگ است و با تغییر در حقوق مالکیت و نحوه مدیریت منابع آب زیرزمینی، مشارکت مدنی در بهره‌برداری پایدار از منابع آب زیرزمینی کاهش یافته. ضمن اینکه سازوکار حقوقی کارآمدی که باعث شود تعادل بین برداشت و تغذیه آب زیرزمینی برقرار باشد به هم خورده و جای خود را به بهره‌برداری ناپایدار و درنتیجه عدم پایداری منابع آب زیرزمینی داده است.

از طرفی اصلی‌ترین نهادهای دولتی درگیر در مسئله مدیریت آب مانند وزارت نیرو، وزارت جهاد کشاورزی، سازمان حفاظت از محیط زیست، وزارت مسکن و شهرسازی، وزارت صنعت و دیگر سازمان‌های مشابه، فاقد توانایی کنترل بر نحوه مدیریت و حکمرانی آب در کشور هستند و به این ترتیب ساختار نامناسب حکمرانی آب، تعدد ذی‌نفعان، مدیریت ناهماهنگ، ضعف سیاسی سازمان حفاظت از محیط زیست و فقدان نگرش درازمدت باعث اجرا شدن راه‌حل‌های غیرکارشناسانه بوده است که حاصل آن چیزی جز تخریب منابع با ارزش آبی و زیست محیطی نبوده است.

متأسفانه حکمرانی نامطلوب طی چند دهه اخیر در رابطه با نحوه مدیریت آب به شدت مسئله پایداری ملی در سطح کلان را در معرض تهدید جدی قرار داده است. تجویز رویکردهایی مانند تشکیل کارگروه حکمرانی آب با مشارکت گروه‌های مدنی، رعایت اصول پایداری زیست محیطی در برنامه‌ریزی توسعه صنعتی، افزایش قیمت آب، تغییر شیوه سنتی آبیاری کشاورزی و راه‌حل‌هایی از این قبیل، تا زمانی که مسئله حکمرانی آب در کشور با منافع اقتصادی برخی نهادها گره خورده باشد، امکان‌پذیر نیست و لذا، دستیابی به توسعه در حکمرانی آب نیازمند دگرگونی نهادی در بین نهادهای دولتی، استانی و محلی و از بین بردن مناسبات سودگرایانه در رابطه با مدیریت آب در کشور است. از سوی دیگر در شرایطی که بیش از ۹۰ درصد آب شیرین کشور به کشاورزی اختصاص داده شده است؛ در چند دهه اخیر نهضت سدسازی و سازه‌سازی به راه افتاده و سود آن، مجریان دولتی و خاص این طرح‌ها را پرورش کرده است. درباره آسیب‌های گاها جبران‌ناپذیر زیست محیطی و اجتماعی این طرح‌های سازه‌محور به زیست‌بوم ایران، پژوهش‌ها بسیار است. سؤال اینجاست که آیا دولت چهاردهم اراده این را دارد که از این رویه فاصله بگیرد؟

دولت چهاردهم اگر اکوسیستم را همچون قلکی نمی‌بیند و اراده کرده است اشتباه‌های دولت‌های قبلی را تکرار نکند باید به جای سرمایه‌گذاری بر پروژه‌های کلان انتقال آب میان حوضه‌ای و شیرین‌سازی آب دریا در حوزه حکمرانی منابع آبی، بهینه‌سازی مصرف آب در بخش‌های مختلف، بازچرخانی و استفاده مجدد از پساب‌ها و حفاظت از منابع آب زیرزمینی و در حوزه کشاورزی، توسعه سیستم‌های آبیاری مدرن در بخش کشاورزی، اصلاح الگوی کشت، احیای خاک با بهره‌گیری از روش‌های کشاورزی پایدار و توسعه کشت‌های گلخانه‌ای را سرلوحه کار خود قرار دهد.

چه کسی صلاحیت دارد؟

باتوجه به اهمیت ویژه‌ای که حفاظت از محیط زیست در توسعه پایدار کشور دارد، حضور یک مدیر آگاه و توانمند در رأس سازمان محیط زیست کمک کننده خواهد بود و با درنظرگرفتن نقش کلیدی این سازمان، اتحادیه انجمن‌های علمی دانشجویی محیط زیست کشور، در قالب نامه‌ای پیشنهاداتی را پیرامون شاخص‌ها و معیارهای انتخاب رئیس سازمان محیط زیست مطرح کرده است.

بنا بر نظر نگارندگان این نامه، «محیط زیست رسالتی انسانی و ملی است که حفظ و مراقبت از آن نه تنها به نسل حاضر، بلکه به نسل‌های آینده نیز تعلق دارد. براساس این نامه، اهمیت محیط زیست در توسعه پایدار و صنعتی کشور بر هیچ کس پوشیده نیست و این سرمایه ارزشمند ملی فراتر از جناح‌بندی‌های سیاسی بلکه برای پایداری سرزمین ایران نیازمند توجه جدی و فراجناحی است. محیط زیست بستری است که توسعه همه جانبه کشور بر آن استوار بوده و حفظ و ارتقاء آن، مسئولیتی همگانی به شمار می‌رود که بار امانت آن بر دوش تمامی آحاد جامعه، به‌ویژه مسئولین و رهبران کشور است.»

نگارندگان با اشاره به اینکه رئیس جمهور و کمیته مسئول برای پیشنهاد نامزدهای ورود به کابینه دولت در انتخاب ریاست سازمان محیط زیست بایستی مجموعه‌ای از شاخص‌ها را لحاظ کنند، این موارد را به این ترتیب فهرست کرده‌اند: «پشتوانه و قدرت اجتماعی و سیاسی، شخصیت کاریزماتیک در دفاع از منابع زیستی کشور، برخورداری از استقلال فکری و قدرت برقراری تعامل با ذی‌نفعان و ذی‌مدخلان، مدرک تحصیلی مرتبط با محیط زیست و آشنا به موضوعات تخصصی و اکوسیستم‌های طبیعی کشور، داشتن روحیه تحول‌خواه و جوان‌گرایی، دارای سابقه اجرایی مرتبط با محیط زیست، داشتن تعهد و مسئولیت‌پذیری بالا، آشنایی کامل با ساختار اداری سازمان حفاظت محیط زیست و اعتماد به ظرفیت‌های انسانی بدنه آن، آشنا به حقوق داخلی و بین‌المللی محیط زیست و توانایی ایجاد گفتمان ملی و بین‌المللی در حوزه محیط زیست، داشتن روحیه مشورت‌پذیری، معتقد به خرد جمعی و قدرت بسیج کردن نیروها، اشراف داشتن به سیاست‌ها و برنامه‌های کلان محیط زیست، اعتقاد جدی به تعامل با سازمان‌های مردم‌نهاد، رسانه‌ها، فعالان علمی و فرآیند تصمیم‌گیری پایین به بالا، توانایی و عزم ارتقاء جایگاه سازمان در بدنه دولت و جامعه، اعتقاد به شایسته‌گزینی و مهارت شبکه‌سازی با استفاده از ظرفیت‌های موجود، سابقه درخشان و مورد تأیید نخبگان در حوزه محیط زیست، باور به ماهیت اجتماعی محیط زیست، معتقد به تشکیل اتاق‌های فکر راهبردی و استفاده از ظرفیت مشورتی آن‌ها، پاسخگو بودن در برابر خواسته‌های عمومی و کارشناسی و معتقد به تفویض اختیارات اجرایی به استان‌ها، تقویت نقش مدیریت و نظارتی در ستاد مرکزی و پرهیز از بخشی‌نگری و توانایی جذب حمایت و همکاری سایر ارگان‌های مرتبط با محیط زیست.»

سوای آنچه در این نامه به نگارش درآمده، اگر دولت چهاردهم قرار است دو چالش بزرگ محیط زیستی یعنی بی‌آبی و خشکسالی را کنترل کند می‌بایست بیش از اینکه بخواهد وفاقی بین گروه‌ها و احزاب سیاسی در چیدمان کابینه ایجاد کند، دولتی تشکیل دهد که محیط زیست را ابزاری برای بقا و سودآوری و رقابت نمی‌بینند. وزیر نیرو نباید تاجر آب باشد بلکه باید از منابع آبی کشور محافظت کند. وزرا و رؤسای دیگری نیز که هرکدام به نوعی مسئولیت حکمرانی منابع طبیعی را دارند باید محافظان و احیاگران منابع طبیعی باشند، نه تاجران و سوداگران واستثمار کنندگان منابع.

رئیس سازمان حفاظت از محیط زیست ضرورت ندارد سابقه طولانی مدیریتی داشته باشد. او باید در وهله اول اقتصاد را بر طبیعت محق ندانند و طبیعت را سرچشمه‌ای برای زندگی انسان در همزیستی با گونه‌های دیگر بداند نه منبعی برای بهره‌وری و استثمار. او باید شجاع باشد و بتواند به تفکر کشت محصولات آب بر پشت کند؛ رانت خواری را در حوزه‌های وابسته به محیط زیست متوقف کند؛ و از همه مهم‌تر روند صدور مجوز برای پروژه‌های بزرگ و مخرب سازه‌سازی و انتقال آب را متوقف کند.

رئیس سازمان حفاظت از محیط زیست بهتر است به هیچ دسته و گروهی وابسته نباشد تا منافع حزبی و شخصی خود را در تصمیم‌گیری‌هایش دخیل نکند. در پایان رئیس این سازمان بدون مشارکت با پژوهشگران، کنشگران و مردم بومی قادر نیست سرزمین ایران را در خروج از وضعیت کنونی یاری کند. در برخی لایه‌های میانی آن اراده و عزم جدی در دستگاه‌های اجرایی دیده نمی‌شود تا کار به طور واقعی به مردم سپرده بشود و غالبا وقتی موضوع مشارکت مردم مطرح می‌شود، احتیاط می‌شود و بسیاری از امور در اختیار دستگاه‌های دولتی و عمومی باقی می‌ماند.

آگهی فقدان سند مالکیت المثنی

یک قطعه آپارتمان نوع ملک طلق با کاربری به پلاک ثبتی ۶۴۶ فرعی از ۳۲۳۸ اصلی مفروز و مجزا شده از ۶۰ فرعی از اصلی مذکور قطعه ۱ در طبقه ۱ و ۰ و واقع در بخش ۱۱ ناحیه ۰۰ حوزه ثبت ملک قلهک تهران استان تهران به مساحت ۲۵۷/۹۷ مترمربع که مقدار ۱۴۵/۸۵ مترمربع مساحت طبقه همکف و مابقی مربوط به طبقه زیرزمین می‌باشد.

مشخصات منضمات ملک:

پارکینگ قطعه ۳ به مساحت ۱۰/۸ واقع در فضای باز حیاط شرق پارکینگ دو

پارکینگ قطعه ۲ به مساحت ۱۰/۸ مترمربع واقع در فضای باز حیاط شرق پارکینگ یک

مشخصات مالکیت:

مالکیت علی اکبری نیا فرزند حیدرعلی به ش.ش ۹۶۷۵ متولد ۱۳۶۳/۶/۱۷ صادره از تهران دارای ش.م ۰۰۷۳۶۵۳۳۶۵ با جزسهم ۳ از کل سهم ۶ به عنوان مالک سه دانگ مشاع از ششدانگ عرصه و اعیان منافع مورد صلح مادام العمر متعلق به مصالح (آقای حیدر علی اکبری نیا) می باشد و مصالح (آقای حیدرعلی اکبری نیا) مادام العمر خویش حق فسخ صلح را کلا یا جزا دارا می باشد. با شماره مستند مالکیت ۷۵۴۳۲ تاریخ ۱۳۹۴/۱۰/۳۰ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۲۶۳ شهر تهران استان تهران موضوع سند مالکیت اصلی به شماره چاپی ۲۴۴۷۱۹ سری الف سال ۹۴ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۳۹۴۲۰۳۰۱۰۲۶۰۴۲۴۷۸ O که در صفحه ۴۷ دفتر املاک جلد ۲۱۷۶ ذیل شماره ۴۸۱۸۹۵ ثبت گردیده است.

مالکیت جمیله جوادی فرزند کاظم آقا به ش.ش ۱۵۲ متولد ۱۳۳۲/۱/۵ صادره از گرمسار دارای ش.م ۴۶۰۹۳۴۸۴۰۳ با جزسهم ۳ از کل سهم ۶ به عنوان مالک سه دانگ مشاع از ششدانگ عرصه و اعیان منافع مورد صلح مادام العمر متعلق به مصالح آقای حیدرعلی اکبری نیا می باشد و مصالح آقای حیدرعلی اکبری نیا مادام العمر خویش حق فسخ صلح را کلا یا جزا دارا می باشد با شماره مستند مالکیت حال آقای علی اکبری نیا اصالتا و وکالتا به موجب وکالتنامه شماره ۶۹۸۱۱-۱۴۰۳/۴/۱۰ دفترخانه ۲۹۹ تهران به وکالت از خانم جمیله جوادی با ارائه چهاربرگ استشهادیه که به امضای شهود رسیده و ذیل آن طی شماره ۴۰۵۸۷ و ۴۰۵۸۸ مورخ ۱۴۰۳/۴/۱۰ دفترخانه ۲۹۹ تهران گواهی گردیده است مدعی است که اصل اسناد مالکیت به علت جابجایی مفقود گردیده و تقاضای صدور المثنی اسناد مالکیت ملک مورد نظر را دارند.

مراتب در اجرای ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت یک نوبت آگهی تا چنانچه شخص و یا اشخاصی اعم از حقیقی یا حقوقی مدعی انجام معامله نسبت به ملک مورد نظر می باشند و یا اصل سند مالکیت را در اختیار دارند ظرف ده روز از تاریخ انتشار آگهی به این اداره مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت اعلام نمایند بدیهی است در این صورت پس از تنظیم صورتمجلس اصل سند مالکیت به ارائه کننده مسترد خواهد شد و صدور المثنی سند مالکیت منوط به ارائه دادنامه از مراجع ذیصلاح قضائی خواهد بود و پس از انقضای مدت مذکور و عدم هرگونه اعتراض این واحد ثبتی نسبت به صدور المثنی سند مالکیت اقدام خواهد نمود.

محمدامین کریمی جو

رئیس حوزه ثبت ملک قلهک تهران

م الف ۱۲۲۴۶

تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۵/۸

آگهی فقدان سند مالکیت

خانم ساکو یغیکیان با تسلیم دو برگ استشهادیه محلی مصدق شده طی شماره ۶۱۵۹-۱۴۰۲/۲/۲۹ رمز تصدیق ۵۵۱۳۱۵ مورخ ۱۴۰۲/۲/۲۹ توسط دفترخانه اسناد رسمی شماره ۱۴۲۷ حوزه ثبتی تهران و برگ تقاضا به شماره وارده ۱۰۲۵۰۰۶۲۰۲ مورخ ۱۴۰۳/۲/۳۰ مدعی فقدان سند مالکیت یک قطعه آپارتمان نوع ملک طلق با کاربری مسکونی به پلاک ثبتی ۲۱۷۶۵ فرعی از ۷۰۲۲ اصلی مفروز و مجزا شده از ۱۰۲۳۴ فرعی از اصلی مذکور قطعه یک تفکیکی واقع در طبقه همکف و واقع در بخش ۰۲ ناحیه ۰۰ حوزه ثبت ملک نارمک تهران استان تهران به مساحت ۱۱۰/۳۴ مترمربع ذیل ثبت ۲۲۳۳۱۶ صفحه ۱۳۶ جلد ۱۴۹۲ به چاپی ۲۹۴۲۴۸ مالکیت ساکو یغیکیان فرزند میکائیل ش.ش ۵ متولد ۱۳۳۷/۶/۲۸ صادره از فریدونشهر دارای ش.م ۱۱۲۹۷۰۹۸۷۶ با جزسهم از کل سهم به عنوان مالک با شماره مستند مالکیت ۲۳۷۸۲ تاریخ ۱۳۸۸/۸/۲۶ ثبت گردیده است. به علت جابجایی مفقود گردیده و درخواست صدور سند مالکیت المثنی پلاک موصوف را نموده است. لذا مراتب در اجرای ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت فقط در یک نوبت در یک روزنامه کثیرالانتشار (همین روزنامه) آگهی می شود تا چنانچه کسی ادعای انجام معامله نسبت به ملک مذکور و یا وجود اصل سند مالکیت نزد خود را داشته باشد از تاریخ انتشار این آگهی ظرف مهلت ۱۰ روز اعتراض خود را به انضمام اصل سند مالکیت به این منطقه ارائه نماید تا مورد رسیدگی قرار گیرد. بدیهی است اصل سند مالکیت پس از رویت و ملاحظه به ارائه دهنده اعاده خواهد شد. لیکن به اعتراض بدون ارائه اصل سند مالکیت ترتیب اثر داده نمی شود. در صورت عدم وصول واخواهی ظرف مهلت مقرر قانونی المثنی سند مالکیت پلاک مرقوم صادر و به متقاضی تسلیم خواهد گردید.

بهروز جشان

رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نارمک تهران

م الف ۱۲۲۴۳

تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۵/۸

آگهی فقدان سند مالکیت

آقای امیر کیانی به موجب وکالتنامه های شماره ۴۵۰۷۸ مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۸ دفترخانه ۱۶۲۹ تهران و وکالتنامه شماره ۲۴۸۷۷ مورخ ۱۴۰۳/۴/۱۷ دفترخانه ۱۴۴۴ تهران به وکالت از آقای علی عسگری با تسلیم دو برگ استشهادیه مصدق ذیل شماره های ۵۹۲۲۷ مورخ دفترخانه ۸ تهران اعلام نموده سند مالکیت عرصه ششدانگ یک قطعه زمین به مساحت ۴۰۵۹ مترمربع به شماره ۱۰۴۲۳ فرعی از ۲ اصلی مفروز از شماره ۳۱۳ و ۱۰۴۲۳ فرعی از اصلی مذکور که اعیان آن از فرعی ۳۱۳ می باشد. قطعه ۱۱ واقع در بخش ۱۲ تهران که ذیل دفتر الکترونیک شماره ۱۴۰۱۲۰۳۰۱۰۷۸۰۲۵۲۹۵ با شماره چاپی ۳۶۹۰۹۹ به نام وی ثبت و صادر شده است. به علت جابجایی مفقود گردیده و به موجب درخواست شماره ۱۰۷۸۰۱۲۰۳۹ مورخ ۱۴۰۳/۴/۱۸ تقاضای صدور المثنی سند مالکیت مذکور را نموده است. لذا در اجرای ماده ۱۲۰ آئین نامه اصلاحی قانون ثبت (مصوب ۸۰/۱۱/۸) مراتب در یک نوبت آگهی می شود تا چنانچه شخص یا اشخاص مدعی انجام معامله نسبت به ملک مرقوم یا وجود اسناد مالکیت نزد خود می باشد ظرف مدت ۱۰ روز پس از انتشار این آگهی اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله به این منطقه واقع در تهران خیابان دامپزشکی بعد از تقاطع جیحون اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یافت آباد تسلیم و رسید اخذ نمایند. بدیهی است در صورت انقضاء مهلت مقرر و عدم وصول اعتراض و یا در صورت اعتراض و عدم ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله طبق مقررات المثنی سند مالکیت صادر و تسلیم خواهد شد.

مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک یافت آباد تهران- خداداد بشیری

م الف ۱۲۲۴۵ تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۵/۸

آگهی فقدان سند مالکیت

نظر به اینکه آقای محمدعلی اقبال (مالک) اصالتا ضمن ارائه دو برگ استشهادیه به مصدق به شماره ترتیب ۲۸۴۲۱ تاریخ ۱۴۰۳/۴/۲۴ تنظیمی دفتر اسناد رسمی ۸۵۴ تهران منضم به درخواست وارده شماره ۰۱۲۹۶۵ با اعلام اینکه به علت سهل انگاری اصل سند مالکیت المثنای ششدانگ یک دستگاه آپارتمان به مساحت ۳۴۰/۵۵ مترمربع قطعه ۷ تفکیکی به شماره پلاک ثبتی ۱۷۷۲۷ فرعی از ۳۷ اصلی واقع در بخش ۱۱ تهران بانضمام پارکینگ قطعه ۱۰ و ۱۱ و انباری قطعه ۶ که ذیل ثبت الکترونیکی ۱۳۹۸۲۰۳۰۱۰۲۶۰۱۷۷۸۸ سند مالکیت المثنی به شماره چاپی ۷۵۷۷۱۳ بنام محمدعلی اقبال صادر گردیده مفقود شده است و از این اداره تقاضای صدور المثنی آن را نموده است. بدینوسیله وفق ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مورخه ۸۰/۱۱/۸ مراتب یک نوبت آگهی تا چنانچه شخص و یا اشخاص اعم از حقیقی و حقوقی مدعی انجام معامله نسبت به ملک مورد نظر می باشند که بدان اشاره نشده و اصل سند مالکیت یا سند معامله را در اختیار دارند. ظرف ده روز از تاریخ انتشار آگهی به این اداره مراجعه و ضمن اعلام اعتراض اصل اسناد مالکیت و یا سند معامله را ارائه و رسید دریافت نمایند. در غیر این صورت پس از سپری شدن مهلت مقرر المثنی سند مالکیت صادر و تسلیم خواهد گردید.

محمدامین کریمی جو

رئیس حوزه ثبت ملک قلهک تهران

م الف ۱۲۲۴۷

تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۵/۸

آگهی فقدان سند مالکیت

نظر به اینکه خانم فهیمه السادات مرتضوی نصیری فرزند شجاع وکیل خانم زهرا اکبری مزدآبادی به موجب وکالتنامه ۸۰۳۵۴ مورخ ۱۴۰۳/۳/۱۷ دفترخانه ۳۲۴ تهران با تسلیم دو برگ استشهادیه محلی مصدق شده طی شماره ۲۷۵۸۴ رمز تصدیق ۸۹۵۵۶۹ و شناسه یکتا ۱۴۰۳۰۲۱۵۶۴۶۰۰۰۰۱۶۴ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۳۲۴ تهران و برگ تقاضا به شماره وارده ۱۴۰۳۸۵۶۰۱۱۴۵۰۵۴۳۱ مورخ ۱۴۰۳/۴/۱۰ مدعی فقدان سند سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه آپارتمان نوع ملک طلق با کاربری مسکونی به پلاک ثبتی ۳۴۰۹۶ فرعی از ۱۱۶ اصلی مفروز و مجزا شده از ۳۱۳۵۸ فرعی از اصلی مذکور قطعه ۲ در طبقه ۱ و واقع در بخش ۱۱ ناحیه ۰۱ حوزه ثبت ملک سعادت آباد تهران استان تهران به مساحت ۱۲۰/۱ مترمربع که ۲/۲۰ مترمربع آن بالکن و ۷/۶۰ مترمربع آن بنای پیشرفته است بانضمام پارکینگ قطعه ۲ به مساحت ۱۱ مترمربع واقع در طبقه زیرزمین و انباری قطعه ۲ به مساحت ۳/۲۳ مترمربع بنام زهرا اکبری مزدآبادی فرزند محمود به ش.ش ۰۰۱۶۷۳۰۳۵۶ صادره از تهران دارای ش.م ۰۰۱۶۷۳۰۳۵۶ با جزسهم ۳ از کل سهم ۶ به عنوان مالک سه دانگ مشاع از ششدانگ عرصه و اعیان حق انتفاع از مورد صلح و حق فسخ مادام العمر برای مصالح فهیمه السادات مرتضوی نصیری محفوظ است و سایر شروط و حقوق مندرج در سند صلح با شماره مستند مالکیت ۳۹۶۵۱ تاریخ ۱۴۰۰/۱۱/۲۱ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۶۴۱ شهر تهران استان تهران موضوع سند مالکیت اصلی به شماره چاپی ۰۷۴۲۱۱ سری ب سال ۰۰ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۴۰۰۲۰۳۰۱۱۴۵۰۲۰۸۰۸ ثبت و صادر گردیده است که به علت اثاث کشی مفقود گردیده و تقاضای صدور سند مالکیت المثنی آن را از این اداره نموده است. لذا مراتب در اجرای ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت فقط در یک نوبت در روزنامه کثیرالانتشار آگهی می شود تا چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت به ملک مرقوم و یا وجود سند مالکیت آن نزد خود می باشد از تاریخ انتشار این آگهی ظرف ۱۰ روز اعتراض خود را کتبا به ضمیمه اصل سند مالکیت به این منطقه تسلیم نماید تا مورد رسیدگی قرار گیرد. بدیهی است اصل سند مالکیت پس از ملاحظه به ارائه دهنده اعاده خواهد شد و به اعتراض بدون ارائه اصل سند مالکیت ترتیب اثر داده نخواهد شد. در صورت عدم وصول واخواهی ظرف مهلت مقرر قانونی سند مالکیت المثنی پلاک مذکور صادر و به متقاضی تسلیم خواهد گردید.

سید مهرداد صفائی

رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سعادت آباد تهران

م الف ۱۲۲۳۹

تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۵/۸

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی زراعی باغات و ساختمانهای فاقد سند رسمی

چون برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰